

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Cum Quanta reuerentia Christus sit suscipiendus. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Quòd utile sit saepe communicare.	III.
Quòd multa bona praestantur deuotè communicantibus.	IV.
De dignitate sacramenti, & statu sacerdotali.	V.
Interrogatio de exercitio ante communionem.	VI.
De discussione propria conscientia, & emendationis proposito.	VII.
De oblatione Christi in cruce & propria resignatione.	VIII.
Quòd nos & omnia nostra Deo debemus offerre, & pro omnibus orare.	IX.
Quòd sacra communio de facili non est relinquenda.	X.
Quòd corpus Christi, & sacra Scriptura, maxime sunt anima fidei necessaria.	XI.
Quòd magna diligentia se debeat, communicaturus Christo, preparare.	XII.
Quòd toto corde anima deuota, Christi unionem in sacramento, affectare debet.	XIII.
De quorundam deuotorum ardenti desiderio, ad corpus Christi.	XIV.
Quòd gratia deuotionis, humilitate & sui ipsius abnegatione acquiritur.	XV.
Quòd necessitates nostras Christo aperire, & eius gratiam postulare debemus.	XVI.
De ardenti amore, & vehementi affectu suscipiendi Christum.	XVII.
Quòd homo non sit curiosus scrutator sacramenti, sed humilis imitator Christi, subdendo sensum suum sacra fidei.	XVIII.

Deuota exhortatio, ad sacram communionem.

VOX CHRISTI.

Matth. 11. **V**ENITE ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos, dicit Dominus. Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Accipite & comedite, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. Qui manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in illo. Verba, quae ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt.

CAPVT I.

Cum quanta reuerentia Christus sit recipiendus.

VOX DISCIPVLI.

HÆC sunt verba tua Christe, veritas æterna, quamuis non vno tempore prolata, nec vno in loco conscripta. Quia ergo tua sunt & vera, gratantur mihi & fideliter cuncta sunt accipienda. Tua sunt, & tu ea protulisti; & mea quoque sunt, quia pro salute mea ea edidisti. Libenter suscipio ea ex ore tuo,

tuo, vt arctius inferantur cordi meo. Excitant me verba tantæ pietatis, plena dulcedinis & dilectionis. Sed terrent me delicta propria: & ad capiendâ tantâ mysteria, me reuerberat impura conscientia. Prouocat me dulcedo verborum tuorum, sed onerat me multitudo vitiorum meorum.

2. Iubes, vt fiducialiter ad te accedam, si tecum velim habere partem; & vt immortalitatis accipiam alimoniam, si æternam cupiam obtinere vitam & gloriam. *Venite, inquis, ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.* O dulce & amicabile verbum in aure peccatoris, quod tu Domine Deus meus, egenum & pauperem inuitas ad communionem tui sanctissimi corporis. Sed quis ego sum Domine, vt ad te præsumam accedere? Ecce, cali cælorum te non capiunt, & tu dicis: *Venite ad me omnes?* *Matth. 11.*

3. Quid sibi vult ista pijsima dignatio, & tam amicabile inuitatio? Quomodo ausus ero venire, qui nihil boni mihi conficius sum, vnde possum præsumere? Quomodo te introducam in domum meam, qui sapius offendi benignissimam faciem tuam? Reuerentur Angeli & Archangeli, metuunt sancti & iusti, & tu dicis: *Venite ad me omnes?* Nisi tu Domine hoc diceres, quis verum esse crederet? & nisi tu iuberes, quis accedere attentaret? Ecce, Noë vir iustus, in arcæ fabrica centum annis laborauit, vt cum paucis saluaretur; & ego quomodo me potero vna hora præparare, vt mundi fabricatorem cum reuerentia sumam? *Ibidem.*

4. Moyses famulus tuus magnus, & specialis amicus tuus, arcam ex lignis imputribilibus fecit, quam & mundissimo vestiuit auro, vt tabulas legis in ea reponeret; & ego putrida creatura, audebo te conditorem legis, ac vitæ datorem, tam facile suscipere? Salomon sapientissimus regum Israel, templum magnificentum septem annis, in laudem nominis tui ædificauit, & octo diebus festum dedicationis eius celebravit; mille hostias pacificas obtulit, & arcam fœderis in clangore buccinæ & iubilo, in locum sibi præparatum solenniter collocavit: & ego infelix & pauperrimus hominum, quomodo te in domum meam introducam, qui vix mediam expendere deuotè noui horam; & vti nam vel semel dignè ferè mediam? *Exod. 25. & 26.*

5. O mi Deus, quantum illi ad placendum tibi agere studuerunt. Heu quàm pusillum est, quod ago; quàm breue expleo tempus, cum me ad communicandum dispono. Rarè totus collectus, rarissimè ab omni distractione purgatus. Et certè in tua salutari deitatis præsentia, nulla deberet occurrere indecens cogitatio, nulla etiã occupare creatura; quia non angelum, sed angelorum Dominum suscepturus sum hospitio. *3. Reg. 6.*

6. Est tamen valdè magna distantia, inter arcam fœderis cum suis reliquijs, & mundissimum corpus tuum cum suis ineffabilibus virtutibus; inter legalia illa sacrificia futurorum præfiguratiua, & veram tui corporis hostiam, omnium antiquorum sacrificiorum completiuam. Quare igitur non magis ad tuam venerabilem inardesco præsentiam? Cur non maiori me præparato solitudine, ad uia sancta sumenda; quando illi antiqui sancti Patriarchæ & Prophetæ, Reges quoque & Principes cum vniuerso populo, tantum deuotionis demonstrarunt affectum erga cultum diuinum.

7. Saltauit deuotissimus rex David coram arca Dei totis viribus, recolens beneficia olim indulta patribus. Fecit diuersi generis organa, psalmos edidit, & cantari instituit cum lætitia. Cecinit & ipse frequenter in cithara, Spiritus sancti afflatus gratia. Docuit populum Israel toto corde Deum laudare, & ore continuo diebus singulis benedicere & prædicare. Si tanta agebatur tunc deuotio ac diuinæ laudis extitit recordatio coram arca testamenti; quanta nunc mihi & omni populo Christiano, habenda est reuerentia & deuotio in præsentia sacramenti, in sumptione excellentissimi corporis Christi?

8. Currunt multi ad diuersa loca, pro visitandis reliquijs sanctorum, & mirantur auditis gestis eorum; ampla adificia templorum inspiciunt, & osculatur sericis & auro innoluta sacra ossa ipsorum. Et ecce, tu præsens es hic apud me in altari Deus meus, sanctus sanctorum, creator omnium, Dominus angelorum. Sæpe in talibus videndis curiositas est hominum, & nouitas inuisorum, & modicus reportatur emendationis fructus; maximè ubi est tam leuis, sine vera contritione discursus. Hic autem in sacramento altaris, totus præsens es Deus meus, homo Christus Iesus; ubi & copiosus percipitur æternæ salutis fructus, quotiescunque fueris dignè ac deuotè susceptus. Ad istud verò non trahit leuitas aliqua, nec curiositas aut sensualitas; sed firma fides, deuota spes, & sincera charitas.

9. O inuisibilis conditor mundi Deus, quàm mirabiliter agis nobiscum; quàm suauiter & gratiosè cum electis tuis disponis, quibus temetipsum in Sacramento sumendum proponis! Hoc namque omnem intellectum superat; hoc specialiter deuotorum corda trahit, & accendit affectum. Ipsi enim veri fideles tui, qui totam vitam suam ad emendationem disponunt, ex hoc dignissimo sacramento, magnam deuotionis gratiam & virtutis amorem frequenter recipiunt.

10. O admirabilis & abscondita gratia Sacramenti, quam norunt tantum Christi fideles; infideles autem & peccatis seruientes,

8. Reg. 6.

uientes, experiri non possunt. In hoc Sacramento confertur spiritalis gratia, & reparatur in anima virtus amissa & per peccatum deformata, redit pulchritudo. Tanta est aliquando hæc gratia, vt ex plenitudine collatæ deuotionis, non tantum mens, sed & debile corpus, vires sibi præstitas sentiat ampliores.

II. Dolendum tamen valde & miserandum, super tepiditate & negligentia nostra; quod non maiori affectione trahimur ad Christum sumendum, in quo tota spes saluandorum consistit & meritum. Ipse enim est sanctificatio nostra & redemptio, ipse consolatio viatorum & sanctorum æterna fruitio. Dolendum itaque valdè, quod multi tam parum hoc salutare mysterium aduertunt, quod cælum lætificat, & mundum conseruat vniuersum. Heu cæcitas & duritia cordis humani, tam ineffabile donum non magis attendere; & ex quotidiano vsu etiam ad inaduertentiam defluere!

12. Si enim hoc sanctissimum Sacramentum in vno tantum celebraretur loco, & ab vno tantum consecraretur sacerdote in mundo; quanto putas desiderio ad illum locum & ad talem Dei sacerdotem homines afficerentur, vt diuina mysteria celebrari audirent? Nunc autem multi facti sunt sacerdotes, & in multis locis offertur Christus, vt tanto maior appareat gratia & dilectio Dei ad hominem, quanto latius est sacra communio diffusa per orbem. Gratias tibi Iesu bone pastor æternæ, qui nos pauperes & exules, dignatus es precioso corpore & sanguine tuo reficere, & ad hæc mysteria percipienda etiam proprii oris tui alloquio inuitare dicendo: *Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.* Matth. 11.

CAPVT II.

Quod magna bonitas & charitas Dei in Sacramento homini exhibetur.

VOX DISCIPVLI.

SVper bonitate tua magna misericordia tua Domine confisus, accedo æger ad saluatorem, esuriens & sitiens ad fontem vitæ, egenus ad regem cæli, seruus ad Dominum, creatura ad creatorem, desolatus ad meum piæ consolatorem. Sed vnde hoc mihi, vt venias ad me? Quis ego sum, vt præstes mihi teipsum? Luce 11.
Quomodo audet peccator coram te apparere? Et tu, quomodo dignaris ad peccatorem venire? Tu nosti seruum tuum, & scis, quia nil boni in se habet, vnde hoc illi præstes. Confiteor igitur vilitatem meam, agnosco tuam bonitatem, laudo pietatem, & gratias ago propter nimiam charitatem. Propter teipsum enim